

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Tredje behandling af lovforslag nr. L 58: Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Forenkling af bestemmelser om tilskud).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 9/11 2005. Første behandling 22/11 2005. Betænkning 6/12 2005. Anden behandling 13/12 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

23) Tredje behandling af lovforslag nr. L 97: Forslag til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet med flere love. (Konkurrence, alarmopkald og krydsportering).

Af videnskabsministeren (Helge Sander). (Fremsat 30/11 2005. Første behandling 6/12 2005. Betænkning 7/12 2005. Anden behandling 13/12 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Jeg synes, at behandlingen af dette lovforslag har været en lidt besynderlig oplevelse, men det skyldes selvfølgelig kun, at jeg er ny i Folketinget.

Da jeg så lovforslaget første gang, så jeg et meget langt, meget teknisk og meget indviklet forslag, som der var givet meget lange og meget indviklede høringssvar til. Så fik jeg at vide, at det skulle færdigbehandles i løbet af en uges tid. Der skulle være både tre behandlinger i salen og udvalgsbehandling, men det var tilsyneladende ikke noget problem, for alle var enige om det, alle ville også stemme for, og da det kom til udvalgsbehandlingen, var der heller ingen spørgsmål. Alt var afklaret, og alle var enormt kloge.

Men under førstebehandlingen gik det op for mig, at der var en helt særlig grund til, at det skulle gå så hurtigt, nemlig at EU krævede det. Dansk Folkepartis ordfører beskrev meget præcist, hvor godt det var at få det vedtaget meget hurtigt, fordi det var et forslag, som var nødvendigt af hensyn til EU, og når selv Dansk Folkepartis ordfører kan blive så forvirret, at hensynet til EU kræver, at man vedtager et forslag hurtigt, kan man jo godt forstå, at det må være et meget enkelt og nemt forslag.

Pointen er bare, at det også er et meget vigtigt forslag. Det handler faktisk om, hvordan vi skal sikre informationsteknologiens udvikling i Danmark på en sådan måde, at alle danskere får adgang til den – virksomheder og personer, store så vel som små. Men vi kan konstatere, at lovforslaget ikke vil sikre det, fordi det bare er et beskeden forsøg på at lappe på den fejltagelse, som et stort flertal af Folketinget begik, da man ved privatiseringen af TDC ikke nøjedes med at privatisere selve TDC, men også sørgede for, at alt det rå kobber, altså alt det, man kan kalde de elektroniske motorveje, forsvandt ud af statslig kontrol. Det har givet en lang række problemer efterfølgende, og hvis man vil have et mønster eksempel på, hvordan liberalisme og fri markedsdannelse forenkler vores samfund, skal man bare læse regelsættet på området og de myndigheder, man har været nødt til at give bureaukraterne for at sikre, at det kan fungere – vel vidende at det alligevel ikke vil fungere.

Så kan man jo sige, at det er en fejl, der er begået i fortiden, og at det kan være svært at rette op på den, bl.a. fordi prisen på TDC hele tiden stiger, så nogle nyder i hvert fald godt af Folketingets beslutning i sin tid. Men så kunne man jo interessere sig for, hvordan vi kan bringe Danmark i spidsen som en it-stormagt. Det kunne bl.a. ske ved, at det offentlige videreudviklede nogle af de ting, der i dag er alternativet til kobber. Kobberet kan nemlig være ligegyldigt nu, for om nogle få år findes der en lang række pro-